

[Godskesen.]

Tid behandlede Ægteskabsloven, modsatte det konservative Folkeparti sig denne Affattelse af den paagældende Paragraf. Vi holdt paa, at Ægteskabsforbudet her burde være ubetinget, og vi kunde i den Henseende henholde os til et tidligere Regeringsforslag, forelagt af den samme højtærede Justitsminister, der nu beklæder Justitsministerstillingen; vi kunde paaberaabe os, at de allerfleste andre Lovgivninger indtog det Standpunkt, som vi hævdede, og vi kunde endelig henvise til, at Familieretskommissionen og det kirkelige Udvalg indtog samme Stilling. For det kirkelige Udvalgs Vedkommende kunde vi endda henvise til, at Udvalget paa dette Punkt var fuldkommen enigt. De ærede Medlemmer, der maatte erindre Forhandlingerne i det kirkelige Udvalg om Ægteskabsforholdene, vil vide, at Udvalget paa de allerfleste Punkter var stærkt delt, men med Hensyn til dette ene Punkt var Udvalget fuldstændig enigt og maatte altsaa give os en væsentlig Støtte. Vi kunde imidlertid ikke trænge igennem med vort Standpunkt, og § 13, 1ste Stykke, blev vedtaget imod vore Stemmer i den Affattelse, den nu har.

Saaledes som Sagen nu foreligger, efter det Materiale, der i Dag ligger paa Tingets Bord, er Forholdet imidlertid det, at det Standpunkt, som det konservative Folkeparti forfægtede i 1922, det bliver nu taget ganske bestemt af alle fire andre nordiske Lande, Sverige, Norge, Finland og Island, og det fremgaar yderligere af Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, at den danske Regering først overfor Sverige og senere overfor Finland har maattet give Tilsagn om, at den Dispensationsmyndighed, som § 13, 1ste Stykke, giver, ikke skal blive benyttet, naar en af Parterne er henholdsvis svensk eller finsk. Nu mangler det bare, at den højtærede Regering skulde blive nødt til at give et lignende Tilsagn overfor Norge og Island. Hvis det bliver Tilfældet, saa tør jeg tro, at man vil finde det konservative Standpunkt fra 1922 overmaade stærkt begrundet, bagefter.

Hermed har jeg den Ære at anbefale Forslagene.

Marie Hjelmer: Vi fra vor Side hilser med Tilfredshed alle Bestræbelser, der tjener til at lette Samkøbet mellem Folkene, internationalt og ikke mindst inter-skandinavisk, og jeg anbefaler derfor med Glæde de foreliggende Lovforslag, idet jeg

udtaler Haabet om, at de inden kort Tid maa blive vedtaget her i Tinget.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan kun varmt takke samtlige Talere, fordi de saa uforbeholdent har anbefalet de tre Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

De Bemærkninger, der blev fremsat af det ærede 16de landstingsvalgte Medlem (Godskesen), kan jo have sin Vægt. Jeg skal undersøge, om der overhovedet er givet Dispensation fra Forbudet i § 13, 1ste Stykke, i de forløbne jo ikke mange Aar. Jeg ved ikke Besked derom — jeg skulde næsten tro, at det ikke har fundet Sted, det maa dog vist i hvert Fald være meget faatallige Tilfælde —, og en saadan Dispensation vil neppe heller nogen Sinde blive givet, uden at der gør sig ganske særlige Hensyn gældende, som i det enkelte Tilfælde stærkt begrundes, at den gives. At man saa har en saadan Dispensationsmyndighed, kan jo ikke være til nogen synderlig Fortrød.

Rytter: Det ærede 16de landstingsvalgte Medlem (Godskesen) var inde paa det gamle Stridsspørgsmaal, som har været fremme her i Tinget, for Resten ogsaa i Folketinget, den Gang vi vedtog Ægteskabslovene. Jeg synes dog, det ærede Medlem kom noget for højt op, idet det ærede Medlem sagde, at nu havde det af de Konservative hævdede Standpunkt vundet Tilslutning i de øvrige Lande. Det maa bero paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem udtaler sig saaledes, for der er jo Tale om Love, som for de flestes Vedkommende var vedtaget den Gang, da vi her i Danmark vedtog Ægteskabslovene, og nu, da vi faar Konventionen, kan denne følgelig ikke forandre de Regler, som allerede den Gang var givet. Man kan ikke ved Konventioner forandre givne Love, selv om man maaske bagefter finder Grund til det. Derfor synes jeg ikke, dette kan paaberaabes som Argument af det ærede Medlem, idet man altsaa ved Konventionens Affattelse har lagt alle Lovene til Grund, saaledes som de i sin Tid blev vedtaget.

Hvad angaar det særlige Tilfælde, hvor det ærede Medlem mente, vi var gaaet for vidt herhjemme, maa jeg ligesom den højtærede Justitsminister sige, at en saadan Bevilling kun bliver givet i Tilfælde, hvor der er god Grund til det. Den er givet i ganske enkelte Tilfælde. Det ærede Medlem husker vist ogsaa, at de Tilfælde,